

## Abu Dhabi 2008

### Dag -2

Tidig avfärd från Karlstad. Väskorna väger totalt c:a 140 kg. Paddlar packade i en golfbag. I Tyskland får Ola noga förklara att hans pannlampsbatterier inte är hemmagjorda bomber

### Dag -1

Landar tidigt i Abu Dhabi. Det är mycket plock med all utrustning. Tre väskor får tas med ut på tävlingen, en väska skall direkt till målet.

Jeanettes bekant Lena (som bor i Abu Dhabi) tar hand om oss och kör till ett varuhus där vi kan handla lite mat. Hon har även fixat gasoltuber till vårt Jetboil-kök.

### Dag 0

Registrering och utrustningscheck.

Vi får välja ut varsin cykel. Sedan blir det att visa klättringsfärdigheter och visa upp all obligatorisk medicin, kläder m.m. Vindjacka och fleece får inte väga mindre än 200 gram, exakt! Vi lär oss även GPS-sändaren och Iridium-telefonen, dessa skall vara med hela tiden. Kajaker med mast och segel vållar en stunds huvudbry....vilka linor skall man ha koll på egentligen...

På kvällen är det en storslagen invigning med två storskärmar och arabisk buffé.....nu börjar det märkas att det finns resurser i denna tävling!

### Dag 1

Första tävlingsdagen. Tidig uppstigning kl. 03.45.

Buss in till city och stranden. Tävlingen inleds med en kort och mycket intensiv prolog.

Först c:a 17 km cykel. En 4-filig genomfartsled stängs av i båda riktningarna. Poliseskort i täten och helikopter i luften. Det är ryckigt och snabbt, i snitt c:a 40 km/h. Vi hinner varken se palatset eller triumfbågen, trots att vi kör alldeles intill.

Sedan snabbt byte till kajak. Vi är snabba ut i vattnet och seglen skall vara helt utfällda i minst 100 m. (Vi förstår mer och mer att mycket skall arrangeras för att det ska bli bra bilder och filmsekvenser.) Tempot är högt, ingen tar sig tid att ta ned seglen, även om det inte direkt går att segla. Paddlingen är c:a 13 km och går runt en konstgjord ö som heter Lulu Island.

Vi går sedan iland på ön och springer en sträcka på c:a 11 km, 3 kontroller. I princip är det ön runt tillsammans med busslinjen som går där. Därefter kort paddling tillbaka till stranden och etappmålet. Vi kommer in som 14:e och är helnöjda.

En snabb och intensiv start på tävlingen, som en kort deltävling i Svenska cupen

Vi bussas på kvällen iväg 15 mil västerut till en ö som heter Sir Bani Yas. Ön är ett ekologiskt experiment där miljontals träd planterats och tusentals olika djurarter inplanterats. Här uppföds och hålls även att flertal utrotningshotade fågelarter. Några rovdjur har även tagits dit de senaste året för att hålla eko-balansen.

På kvällen dukas det upp till en rejält stor buffé och flera stora beduintält där man sitter på kuddar och äter. Vi sover gott i våra två Supairtält i den ljumma natten.



Mycket bagage skall med....



Magnus och Tomas fixar med cyklarna.



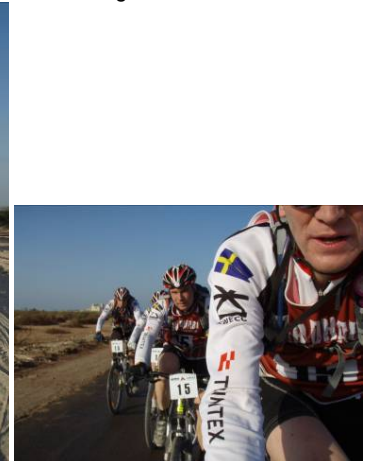
Laget framför IKEA i Abu Dhabi



Kajakerna snyggt uppställda inför starten dag 1.



Dag 2. Cykel på ön Sir Bani Yas. Inte helt enkelt i lös sand...



Dag 2. Cykel på Sir Bani Yas



Karta från Google Earth över MTB dag 2 på ön Sir Bani Ya

### Dag 2

Inleds med MTB c:a 50 km på ön. Mycket högt tempo och alla lag kommer in samtidigt till den första kontrollen vilket resulterar i fullt kaos. Alla i laget har varsin sportident-pinne och vid första finns bara två stämplingsenheter!

Resten av banan är kuperad och flera partier med mycket lös sand. Ibland formligen flyter en flock med 100 talet sandgaseller över vägen. Vi gör bra ifrån oss på cyklingen och håller ihop bra.

Därefter omstart efter c:a 1 tim på stranden till kajak. Samma procedur som igår. Kajakerna snyggt uppställda på linje, segel nerfälda. Helikoptern gör två varv och filmar, därefter klartecken för start av 33 km havspaddling. Första delen längs med ön i medvind och tillbaks i ett mangrove träsk i motvind. Därefter rakt ut i Persiska viken mot en ö som heter Kurkum Island. Vi får höra i efterhand att flertalet gigantiska oljetankers stått på kö i väntan på att åka in mot fastlandet medan lagen passerar farleden!! Shejkens beslut... "safety first".

I motvinden halar vi seglen och tar ned masten. På havet går vågorna stora.

Laget från Singapore behärskar segling och glider sakta ifrån flera lag på öppet vatten. Vi märker efter ett tag att den ena kajaken (Tomas och Jeanettes) tar in vatten, det blir att läns-pumpa då och då....

Ute på öppet vatten utan land i sikte litar Magnus och Ola på sina GPS:er och styr mer vänster än flera andra lag som vi har framför oss, det var helt rätt eftersom de lagen faktiskt successivt dragits lite ur kurs.

Etappmålet är en liten korall-ö, Kurkum Island, som uppenbarar sig vid horisonten när det är c:a en halvtimmes paddling kvar. Förutom krossad korall finns det endast åtta toavagnar på den c:a två meter höga ön. Denna natt är vi självförsörjande och lagar frystorkat och nudlar på gasolköket. Det är ju den 13:e idag så när mörkret lagt sig lussar vi med glitter och Staffans-stjärna för de andra svenska lagen, Lundhags och SAAB Biopower. Det bjuds på glögg, pepparkakor, lussebullar och skumtomtar. Ett filmteam förevigar och de andra utländska lagen undrar vem som fyller år.



Magnus och Ola paddlar på bra under dag 2



Vår camp på Kurkum Island ute i Persiska viken efter dag 2

### Dag 3

Start 06.00 i mörker, 85 km havskajak på öppet vatten. Det är kaos i starten! Enligt arrangörerna skulle lagen starta med 30 sek mellanrum i den ordning vi kom in dagen innan... jaha, så går det inte till. Lite smått förvirrade kommer vi iväg rätt långt bak i fältet. Nåväl, efter 5 min landar en liten flygfisk i Tomas kapell, vilket lättar upp stämningen. Gryningen kommer och det är fantastiskt vackert. Vi paddlar mestadels på grunt vatten och man kan se botten i det klara grön-blåa vattnet, men inget land i sikte.

Efter ytterligare massor med timmar och absolut inget land i sikte lyckas Tomas och Jeanette köra på den enda nedkörda trästolpen i hela Persiska viken! (Den var nog något märke för lokala fiskare?). Denna smått otroliga krock hjälper till att hålla modet och humöret uppe. Även några sälar dyker upp ibland och tittar nyfiket på oss och avleder tankarna på annat ett tag. Annars är denna paddling riktigt vidrig från start till mål. C:a 10 timmar i kajaken och endast två kontroller där man en kort stund kan sträcka lite på benen. Ju längre tiden lider desto mer vatten läcker även in i den ena kajaken och gör oss allt långsammare. Mot slutet får vi läns-pumpa flera gånger timmen. Magnus och Ola är starka under

delar av paddlingen och bogserar en hel del. Händerna får sig en omgång trots handskarna. Seglen är inte till någon nytta eftersom det nästan är vindstilla.

Väl i mål blir det bussresa c:a 10 mil rakt söderut in i öknen. När vi trots busschaufförens felkörningar kommer fram står en rejäl buffé uppdukad. Det är bara att ta för sig och ladda upp inför morgondagens rejäla kraftprov, 110 km i lös öken-sand!



Dag 3. Start i gryningen, 85 km havskajak i Persiska viken



Inte land så långt ögat kunde nå under större delen av dagen

### Dag 4 och 5

Nu väntar c:a 11 mil löpning i lös sand. Sand så fin att den kan liknas vid vetemjöl/potatismjöl. I ryggsäckarna packas energi för 25 till 30 timmar. Tält, vindjacka och fleece skall också med (obligatoriskt), men sovsäckarna byts ut mot tunna silverfiltar.

Banan utgörs av 5 obligatoriska kontroller och 4 st valfria. Varje missad valfri kontroll ger dock +6 timmar strafftid. Målsättningen är därmed glasklar, ALLA kontroller skall tas, vilket betyder minst 11 mil. Under etappen skall även totalt 6 timmars vilotid tas ut vid kontrollerna. Har du inte tagit ut dina timmar får laget strafftid.

Kartan är som förut, ett utdrag ur Google Earth. En satellitbild över sanddynerna! Funkar förvånansvärt bra.

Tidig uppstigning och start 07.00 i dimma.

Helt otroligt vilket tempo de bästa lagen har! Men vi upprepar det vi sagt hela tävlingen, vi kör i vårt eget tempo och vi håller ihop!



Dag 3. Starten har precis gått för 110 km löpning

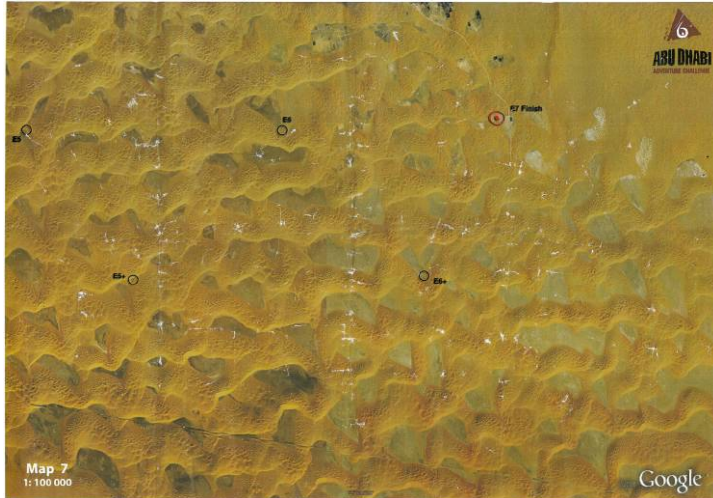


På morgon är det dimma. Sanden är lös, mycket lös på sina ställen.

Man känner redan efter 15 min att det här blir en prövning utöver det vanliga. Svetten tokrinner och för varje steg sjunker foten ned, inget fast avstamp alls. Vi funderar på om det är lite som att springa på mycket lösa skoterspår, fast ändå inte. Ryggsäcken känns alltför tung i början. Den här etappen gäller det att tömma hjärnan, förtränga trötthet och smärta. Tänka på något roligt.

Det blir faktiskt inte så mycket prat och skoj, som det brukar vara, under detta dygn. Vid kontrollerna tar vi det dock lugnt (vi har ju totalt 6 timmar att ta ut), fyller på vatten, energi och

luftar fötterna. Lite skavsårstejp då och då på utsatta ställen. Sand-damaskerna håller rätt bra och sanden är ändå så finkornig att den inte skaver... så mycket... Problemet är snarare att fötterna sväller så otroligt.



Karta nr 2 över ökenetappen. Man ser tydligt sanddynerna och de platta områdena, uttorkade saltsjöplatåer (grå färg)



Sanddynerna är mäktigt höga.



Några dromedarer



Sanddammaskerna höll ute sanden rätt bra ändå.



Dags för middag!



Natten sänkte sig vid 18. Det var en period då med rätt tunga ben



Härlig känsla att springa de sista metrarna in till målet efter 11 mil!

Värmen känns tryckande under dagen där det inte fläktar och enligt rapporter var det i alla fall c:a +35 grader. Sanddynerna är som berg, 200 till 400 m höga. Det är hela tiden antingen uppför eller nedför. Då och då springer vi över en platt uttorkad "salt-sjö-platå".

Efter tag lär vi oss var sanden är omöjligt lös och var den är fastare.

Klockan 18 blir det helt mörkt. Det är skönt för det blir svalare. Pannlampa behövs fram till c:a 21 då fullmånen kommer upp och lyser så starkt att vi kan släcka lamporna igen! Vilken surrealistisk känsla det är att springa i sanddynerna i månljuset. Det är dock nästan omöjligt att se hur branta

sluttningarna är och det är svårt att finna den optimala vägen i sanden. Ungefär som på vinterfjället på natten.

Under en så här lång etapp går man igenom alla fysiska och mentala toppar och dalar som finns. Ena stunden vill man bara lägga sig ned och sova i sanden medan man någon timme senare känner starkare än någonsin.

Vid sista obligatoriska kontrollen måste all vilotid tas ut. Vi har här c:a 2 timmar kvar och lägger oss på några kartongbitar och virar in oss i silverfiltarna. Silverfiltarna värmer fint i början. MEN efter c:a 45 min med lite sömn, är de fulla av kondens på insidan och vi fryser en hel del. Det är nu c:a +10 grader.

Efter vilan har vi en kontroll kvar och c:a 22 km till mål. Det danska laget, som vi har en liten match om placering med, verkar nu vara lite efter oss. Vi drar iväg som pånyttfödda och passerar tre eller fyra lag på sista delen mot etappmålet. Vi tar även in c:a 1 timme på SAAB Biopower.

Efter sista kontrollen och c:a 12 km till mål kommer vi i kapp världslaget SOLE från USA. De har tidigare vid en av kontroll fått lite mat av oss. Laget är ändå helt slut på energi och har det mycket kämpigt.

Det är med ord svårt att beskriva känslan när Ola räknar ner den sista kilometerns hundrametrar och den rödsvita uppblåsbara målportalen träder fram i morgondimman 250 meter framför oss. Äntligen får benen göra annat än springa och vi vågar släppa fram lite kreativa tankar efter att pannbenet fått arbeta på högtryck under lång tid.

Under denna sträcka springer och gick vi totalt c:a 19 timmar (exklusive vilotid). GPS:en visar c:a 11 mil och c:a 3000 höjdmeter!

Vi fick se dromedarer och ökenråttor men ingen skorpion. Jeanette slog ihjäl en orm...

En reflektion är att vi nog på denna sträcka hade med oss för mycket mat/energi. Inte många lag tog kök, om ens något annat lag. Men balansgången är knivskarp mellan att hålla sig flytande eller gå in i väggen. Vill du kriga om topplaceringar måste du köra snålt och lätt, max en måltid om ens det. Energibars och Powergel i 16 till 18 timmar går nog också.

Efter målgång intas en snabb frukost och sedan är det bussresa i fyra timmar till Al Ain som gäller. Busschauffören kör återigen fel och tillrättavisas barskt av en fransk besserwisser. Vi sansade(?) svenskar kommer fram till att chauffören med stor sannolikhet inte kan läsa och då inte förstå den sparsamma vägskyltningen.

Eftermiddagen spenderas på en gräsmatta(!) och ledordet är återhämtning. Återigen häpnas vi över en storslagen middagsbuffé innan vi ålar in i tälten för en sista natt på liggunderlag.

## Dag 6

Mentalt är vi nu egentligen redan i mål. Sista etappen känns som en lätt promenad efter ökenprövningen .. MEN vad fel vi har....

Dagen inleds 07.00 med cykel konstant uppför i c:a 800 höjdmeter på serpentinväg till toppen av berget Jebel Hafit. Det är riktigt vidrigt jobbigt. I princip maxpuls och mjölksyra i totalt 1 timme.

Väl på toppen har vi 10 minuter stopptid innan 5 km bergslöpning startar. Löpningen är svår eftersom det är mycket kuperat och stenigt. Berget består av kantig knivskarp kalksten och man vill **inte** ramla. Det är obligatoriskt att springa med klätthermjäl och handskar.

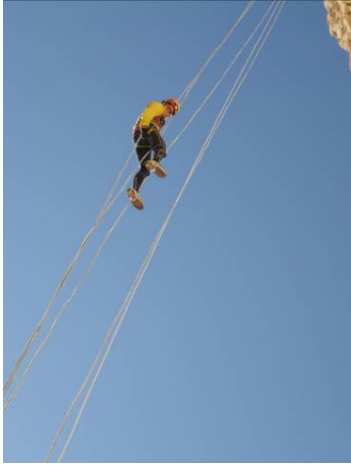
Den första löpningen slutar vid repmomenten. Repmomenten utgörs av en lång firning och en knixig via cordata ner genom en canyon. Detta moment är utan tidtagning p.g.a. skaderisken. Firningen är om c:a 90 m + 90 m. Repbytet sker på en smal klippfylla. Därefter klänger vi oss ner genom en smal canyon med en del fasta rep och fler korta firningar.



Sista dagens löpning är kuperad



I väntan på drygt 200 m firning !



När det väl är dags känns det bra !



Trixig klättring ner genom canyon

Efter repmomenten och canyonen väntar c:a 14 km löpning till etappmålet. Tidtagningen startar igen när vi kommer ner från canyonen. Nu vädrar vi slutet på tävlingen och har en kamp om placeringar med framförallt laget från Danmark. Vi drar iväg i **mycket** högt tempo och Ola har verkligen vaknat till idag och kör stenhårt. Denna sista löpning är mycket tuff och kuperad. Dessutom har vi idag fått väldigt lite vatten. Det blir många gel för att hålla energinivån uppe under sista biten. Vi bogserar varandra så draglinorna nästan går av. När vi kommer in till målet väntar c:a 45 min vila innan sista etappen skall köras.

Absolut sista etappen är c:a 30 km cykel in till staden Al Ain och målet vid det historiska fortet, Jahli Fort.

Placeringarna i toppen är i princip avgjorda. Vi har vår 16:e plats och det danska laget ligger c:a 30 min efter. Så vi tror på en lugn etapp...

Det börjar ju också rätt lugnt i samlad klunga med poliseskort i täten och gatorna avstängda från trafik. Men alltefter som staden närmar sig ökar tempot. Plötsligt ramlar en cyklist i klungan mitt framför Tomas. Kedjan hoppar och stänkskärmen med draglinan lossnar. När detta är fixat har vi (plus en del andra också) tappat huvudklungan. En stenhård körning för att komma ikapp är lönlös eftersom de kör ursinnigt i täten och det är mycket stark motvind. Hursomhelst spelar det ingen roll, vi är i mål någon minut efter de första och tar ändå 16:e platsen! Detta är klart över förväntan med tanke på det mycket internationellt starka startfältet.

Nu är kroppen trött och efter en oväntat snabb incheckning på Hilton hotel är det dags för prisutdelning. Även denna är spektakulär och äger rum i Jahli Fort. Murarna är upplysta

av röda och vita lampor, hundratals stoppade stolar minutiöst inrättade, röd matta på sanden, storbildsskärmar med bildspel från tävlingen, shejker i fina kläder och flaggor som vajar i vinden. Och sist men inte minst, en anspråksfull buffé med hur mycket mat som helst.

Tävlingen var verkligen ett äventyr. Samtidigt var allt lite överkligt eftersom det är sådana kontraster i dessa länder, osannolikt rika människor och väldigt fattiga.

Vi hade hursomhelst riktigt roligt och höll ihop laget lika bra som på Explore Sweden i september. Vår målsättning infriades med råge!

Vi imponerades även av de bästa lagens otroliga kapacitet.

Direkt efter målgång kändes det dock väldigt tomt. 6 intensiva tävlingsdagar och en massa intryck...

...eller som Ola sa direkt, "Det är skittråkigt att vara i mål, nu är det ju slut!"

Tomas, Jeanette, Ola och Magnus

//

Fotografier tagna av:  
Helena Lindnord, Multisport.se  
Ola Olsson, "Laget"



Mycket nöjda efter en 16:e plats i hårdast möjliga internationell konkurrens !